

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.3.2016 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) – Kreis Warendorf v. Ibrahim Alo (C-443/14) ja Amira Osso v. Region Hannover (C-444/14)

(Yhdistetyt asiat C-443/14 ja C-444/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Pakolaisten oikeusasemaa koskeva Genevessä 28.7.1951 allekirjoitettu yleissopimus — 23 ja 26 artikla — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Direktiivi 2011/95/EU — Kansainvälisen suojelun sisältöä koskevat oikeussäännöt — Toissijainen suojeluasema — 29 artikla — Sosiaalinen suojelu — Suojelun saamisen edellytykset — 33 artikla — Liikkumisvapaus vastaanottavan jäsenvaltion alueella — Käsite — Rajoitus — Velvollisuus asua tietyssä paikassa — Erilainen kohtelu — Tilanteiden rinnastettavuus — Kustannusten tasapuolinen jako hallinnollisten yhteisöjen kesken — Maahanmuutto- ja kotouttamispoliittiset perusteet)

(2016/C 156/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisuja pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasioiden asianosaiset

Kantajat: Kreis Warendorf (C-443/14) ja Amira Osso (C-444/14)

Vastaajat: Ibrahim Alo (C-443/14) ja Region Hannover (C-444/14)

Muu osapuoli: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (C-443/14 ja C-444/14)

Tuomiolauselman

- 1) Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myöntäminen suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU 33 artiklaa on tulkittava siten, että pääasioissa kyseessä olevan kaltainen toissijaisen suojeluaseman saaneelle henkilölle asetettu asuinpaikkamääräys merkitsee tässä artiklassa taatun liikkumisvapauden rajoitusta myös silloin, kun tällä toimenpiteellä ei kielletä tämän aseman saanutta liikkumasta vapaasti suojelun myöntäneen jäsenvaltion alueella ja oleskelemasta tilapäisesti tällä alueella asuinpaikkamääräyksessä nimetyn paikan ulkopuolella.
- 2) Direktiivin 2011/95 29 ja 33 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että asetetaan pääasioissa kyseessä olevan kaltainen asuinpaikkamääräys tiettyjä erityisiä sosiaalietuuksia saavalle toissijaisen suojeluaseman saaneelle henkilölle siinä tarkoituksessa, että varmistettaisiin näiden etuuksien maksamisesta aiheutuvien kustannusten asianmukainen jako eri toimivaltaisten laitosten kesken, kun sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä tällaisen toimenpiteen kohdistamisesta mainittuja etuuksia saaviin pakolaisiin, muista kuin humanitaarisista, poliittisista tai kansainvälisoikeudellisista syistä asianomaisessa jäsenvaltiossa laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin eikä tämän jäsenvaltion kansalaisiin.
- 3) Direktiivin 2011/95 33 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että asetetaan pääasioissa kyseessä olevan kaltainen asuinpaikkamääräys tiettyjä erityisiä sosiaalietuuksia saavalle toissijaisen suojeluaseman saaneelle henkilölle siinä tarkoituksessa, että edistettäisiin kolmansien maiden kansalaisten kotoutumista tämän suojelun myöntäneeseen jäsenvaltioon, kun sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä tällaisen toimenpiteen kohdistamisesta muista kuin humanitaarisista, poliittisista tai kansainvälisoikeudellisista syistä tässä jäsenvaltiossa laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin, jos toissijaisen suojeluaseman saaneet eivät ole tilanteessa, joka on objektiivisesti rinnastettavissa – tähän tavoitteeseen nähden – muista kuin humanitaarisista, poliittisista tai kansainvälisoikeudellisista syistä asianomaisen jäsenvaltion alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten tilanteeseen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.

⁽¹⁾ EUVL C 439, 8.12.2014.